

14 juni 46

543 Prins
Augusta Adels

**Att bilda en särskild fond
för den nye aryrprisen**

och att båda upp stora företagare och annat förmöget folk för att underhållet skall bli extra rikligt — i stil med att man mobiliserade näringslivets män för nödlidande broderationer —, det är en idé som verkar så krystad, så befängd att den närmast gör intryck av att vara ett dåligt skämt. Ändå går bestämda rykten om att en aktion i denna riktning igångsatts med högre sanktion. Om meningen vore att skänka de insamlade pengarna till ett allmännyttigt ändamål — såsom vid tidigare jubileumsinsamlingar för konungen — vore saken anständig. I annat fall innebär den ett ovärdigt ockrande på folks svaghet för kunglighet och kungligt välbehag. Är det verkligen möjligt att en insamling av antydd innebörd ordnats? Och är det i så fall möjligt att man lyckas få folk att i dessa tider skänka stora summor till ett så egenartat ändamål?

14. JUN. 1946

15 juni 15/6

**Säkerhetstjänstens material
bör bevaras åt forskningen,**

förklarar i en till riksdagen ställd skrivelse sex av landets sju professorer i historia; att den sjunde, nazistsympatisören professor Gottfrid Carlsson, lämnats utanför försvagar inte aktionens värde. Det vore, såsom Dagens Nyheter gång efter annan framhållit, orimligt att förstöra detta material, som kan antas bli av grundläggande betydelse för den historiska forskningen över vår egen tid. Säkerhetstjänstens handlingar är ägnade att ge en fyllig inblick i stämningar och förhållanden som det eljest om några årtionden blir nära nog omöjligt att klarlägga och framför allt att med tillbörlig dokumentation belysa. Att materialet är av ojämförligt större intresse än massor av officiella papper som utan vidare bevaras faller av sig självt. Sakskälen talar klart för riksarkivets och historieforskarnas ståndpunkt, och man får hoppas att den kommer att delas av riksdagen.

16 juni 29

**Fånglägren för tyskar
i den brittiska zonen**

förklaras i Economist vara så otillfredsställande att en grundlig offentlig undersökning är nödvändig. Främst anser sig tidningen kunna fastställa att "brutalitet och grov osedlighet" förekommit vid behandlingen både av krigsfångar och av civila män och kvinnor. Svenska resenärer i Tyskland har i vissa fall kunnat ge uppgifter som bestyrker denna framställning. Ingen tror att dylika förhållanden är typiska för de brittiska fånglägren eller att de ingår i ett av högre myndigheter utformat eller godtaget system. Men det är icke blott ett brittiskt, utan ett allmänt humanitärt intresse att missförhållandena blottlägges och beivras.